

Retslærde (Mujtahideen/'Ulama)

Efter at have været i koma i årtier, er den islamiske Ummah begyndt at genforbinde sig med Islams Budskab. Efter at have været hjernevasket i årtier med kufr-tanker; forklædt som flotte tomme slogans såsom friheder og demokrati, og selvmodsigende ideer, såsom sekularisme og nationalisme, er Ummah nu begyndt at opleve en islamisk genopvækkelse. Ummah er begyndt at søge løsninger i Allahs (swt) system, men den ved ikke hvordan den skal beskæftige sig med de islamiske love, koncepter og systemer. Allah (swt) har derfor udvalgt 'ulama (retslærde) så problemerne kan behandles. profeten (saaws) sagde: **“Ulama (de retslærde) er profeternes arvinger.”** Berettet af Imam Bukhari, Abu Dawud, Ahmad, Ibn Majah, Darimi.

Denne ærværdige hadith fortæller os, hvor vigtige 'ulama er, og det store ansvar de bærer på. De retslærde er blevet velsignet med viden om den Deen som profeten (saaws) fik nedsendt, og det er deres ansvar at gøre den forståelig for folket, udleder lovene, opklarer tankerne osv. Allah (swt) siger:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

“Vi har sendt dig (o Muhammad) den (fuldkomne) formaning, at du må gøre det klart for menneskeheden, hvad der er sendt til dem.” (OQM. An-Nahl 16:44)

I denne ayah forpligter Allah (swt) dem der har iman, generelt, til at være tydelige i deres forklaring af Islam til hele menneskeheden. De retslærde, som enkeltvis er et hav fyldt med islamisk viden ('ilm), er, per definition, de bedst udrustede til at opfylde den forpligtelse - ikke kun overfor kuffar, men også overfor de troende. Den eneste forskel på en muslim og en muslimsk retslærd, er mængden af den viden han/hun er i besiddelse af. Enhver muslim kan blive en retslærd og få æren i at udføre de tilskrevne pligter. Allahs sendebud (saaws) sagde: **“Når Allah elsker en af Sine slaver, gør Han ham i stand til at tilegne sig fiqh indenfor Deen”.** Berettet af Imam Bukhari.

Retslærde er generelt tre typer: en 'alim, en faqih og en mujtahid.

En mujtahid er en som kan udlede love og regler (lave ijthad) fra lovgivningskilderne, hvorimod en faqih er en som kender hukm shari'i (guddommelig lovgivning) i detaljer, hvordan de er udledt fra teksterne, hvorledes og over hvilke realiteter og hændelser og problemstillinger lovene skal anvendes, men denne er ikke i stand til at udføre ijthad.

En 'alim kender måske kun de islamiske holdninger uden nødvendigvis at kende beviserne. Alle tre kan forsyne denne Ummah med islamisk viden, men det er kun en mujtahid, som kan behandle de nye emner, der måtte opstå (f.eks. forsikring, aktiemarkedet, kunstig befrugtning, organ transplantation, biografer og lignende).

En mujtahid har evnen til at gå til Shari'ahs kilder og udlede islamiske love til de nyopståede problemer. Dette gør han ved at udføre ijthad.

Sprogligt betyder ijthad "at yde indsats". Som et juridisk term, betyder ijthad at, bruge al sin viden og energi på at gennemstudere et problem, og søge en løsning på det, fra Shari'ah kilderne. Der er visse forudsætninger og krav, man skal have opfyldt, for at betegnes som mujtahid. Desuden er der andre forudsætninger, som skal opfyldes i selve ijthad-procesen, for således at den bliver legitim og betegnes som værende en ijthad, og dermed bliver produktet af det kaldt en hukm-sharii, dvs. en islamisk legitim lov. Kvalifikationerne for at kunne udføre ijthad er følgende:

- En mujtahid skal være en Muslim, mand eller kvinde, ikke sindssyg, og en som har opnået et højt niveau af intellektuel kompetence (dvs. moden).
- Da Quranen og Sunnah blev åbenbaret på arabisk, så skal en mujtahid have viden om det arabiske sprog, til den grad, at det fører til en korrekt forståelse af teksten. Engelske oversættelser kan ikke bruges til ijthad. En fuld kontrol af sproget er ikke et krav for nogle bestemte typer af mujtahideen. Men den mujtahid skal, som det mindste, have kendskab til sprogets fine detaljer relateret til det pågældende emne. Dette omfatter, grammatik, lingvistik, stil og sammensætning og formulering, samt begrebernes betydning.
- En mujtahid skal kende versene fra Makkah og Madinah (ayat) i Quranen, og ligeledes hændelsen ved åbenbaring (asbab an-nuzul). Han/hun skal kende til alle ayat-ul-ahkam (vers vedrørende love og regler) som ikke nødvendigvis indeholder Quranens fortællinger; heller ikke de passager, som er relateret til det kommende liv. Viden om ayat-ul-ahkam inkluderer kendskab til de relaterede fortolkninger (tafsir) med speciel reference til Sunnah og Sahabahs (raa) betragtninger, relateret til det emne som behandles.
- En mujtahid skal være i besiddelse af tilstrækkelig viden indenfor Sunnah, specielt den del relateret til ijthad. Han/hun skal også være bekendt med lovgivningen i Sunnah, såvel som omstændighederne omkring ophævelse af en lov eller regel, og troværdigheden hos beretterne af hadith'en.
- En mujtahid skal have viden indenfor usul-ul-fiqh, så han/hun kender til metoden for udledning af lovgivning fra teksten.
- En mujtahid skal være bevidst om andre mujtahideens meninger, hvis de eksisterer. Det er essentielt for en mujtahid at være bekendt med andre mujtahideens daleel (beviser), såvel som hvordan de forstod dem i relation til det pågældende emne.
- Som sidste punkt er det nødvendigt at en mujtahid har et grundigt kendskab til det emne som kræver ijthad. For at kunne udlede en hukm (lov), er det påkrævet at der opnås en grundig forståelse for emnet. For at forstå emnet kan en mujtahid gå til eksperter indenfor for området.

Kravene for ijthad kan virke strenge, men det skal de være. En mujtahid vil blive stillet til regnskab overfor Allah (swt), hvis han/hun ikke tager al sin viden og evner i brug.

Muslimerne er afhængige af 'ulama til at bruge Islam i livet, således at de kan praktisere den. Hvis vi ikke kan finde mennesker med viden, så må vi selv søge den viden. For Allahs sendebud (saaws) sagde: **"At søge viden er en forpligtelse for enhver muslimsk mand og kvinde"** Berettet af Imam Ibn Majah.

Men det skal understreges at enhver muslim er forpligtet til at være i besiddelse af minimal niveau af islamisk viden, dvs. fard 'ayni (dvs. en forpligtelse over enhver person, ikke kollektiv). Dette gælder 'ilm (viden) omkring de emner, tanker, love og behandlinger, der er relateret til enhver persons daglige handlinger og relationer.

Muslimerne skal søge viden i Deen, så vi UDELUKKENDE kan leve ifølge Islam.

Den Almægtige (swt) siger:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Men nej, ved din Herre, de er ikke sande troende, førend de gør dig (O Muhammad) til dommer i alt, hvad de strides om, og så ikke finder nogen uvilje i deres hjerter mod det, du afgør, men underkaster sig fuldstændigt” (OQM. An-Nisa’a 4:65)

Her beordrer Allah (swt) os til at tage imod den islamiske løsning, mening og behandling i alle problemer vi støder på, og acceptere den med den største overbevisning. Enhver mening fra andet end Islam, og som er relateret til livets affærer, eller udgør en løsning på menneskets problemer og organisering af de individuelle, samfundsmæssige og internationale forhold skal forkastes.

Derved burde enhver muslim i det mindste have viden nok til at kunne udføre deres daglige handlinger ifølge Islam. I denne elendige tid med muslimernes nedgang, er der mange af os, som ikke kun mangler løsninger på de nyopståede problemer vi møder, men også viden om de mest basale krav i Islam (såsom love omkring salah, jihad, partnerskaber, udpegelsen af statsoverhoved). Til dette formål, bør vi kende til niveauet af den viden, så vi kan opnå den, eller være i stand til at kunne bedømme kvalifikationerne hos dem som ser ud til at være i besiddelse af den viden.

Derfor er vi forpligtet til at hente den islamiske holdning og løsning i de islamiske kilder og referencer og hos dem, han/hun har tillid til at de har ren og klar islamisk forståelse af Islams tanker og love, dem, der ikke gå på kompromis og ikke frygter andre end Allah (swt), når det drejer sig om at sige sandheden.

Den sidste bemærkning som er værd at nævne er, idet at Islam har opfordret og forpligtet muslimen til at søge viden og studere de islamiske tanker og love, at islam sigter mod at hæve menneskets og herunder muslimens tænkning igennem bl.a. at give en meget høj status og belønning for dem, der har viden. Islam tager klar afstand fra konceptet om præsteskab som de vestlige kolonimagter har forgiftet den islamiske ummah med og som stammer fra kirkeherredømmet i Europa.

Enhver muslim skal have minimal viden inden for den islamiske ‘aqedah (livsanskuelse), tanker og fiqh (jura, love og systemer) - som en selvfølge og en essentiel nødvendighed for at man forholder sig til de islamiske love. Som igen uundgåeligt for at tilbede Allah (swt) i alle livets affærer, for derved at få Jannah (paradiset), beskytte sig selv mod Jahannam (helvedet) og opnå Allahs tilfredshed.

Enhver muslim er ansvarlig for islam, så der er ingen præsteskab i Islam.